

ваго Завѣтовъ „ужасной книгой“, самой вредной для людей и „безнравственной“ („Обращ. къ духовен.“)... Христіанская Церковь явилась у него величайшимъ изобрѣтеніемъ діавола, затѣей и выдумкой послѣдняго съ цѣлью усиленія лжи и возстановленія ада („Разр. и возст. ада“)!.. Ученіе Церкви, по его заявленію, есть „теоретически коварная и вредная ложь, практически же собраніе самыхъ грубыхъ суевѣрій и колдовства“ („Отв. Свн.“); оно „полно ужаса, глупости и жестокости“ („О религ. восп.“). Онъ съ бранью и ложью обрушился на всѣ установленія Церкви („Крит. догм. богосл.“ и „Царст. Бож.“). Назвалъ христіанскую вѣру „святодуховскою вѣрою“, а пастырей Церкви „святодуховцами“, „длиннополями“ и пр. Обвинилъ служителей Церкви въ сознательномъ „религіозномъ обманѣ и подлогѣ“ евангелій, въ „мошеннической“ замѣнѣ ученія Христа своею „святодуховскою вѣрою“ („Нов. Ев.“), въ „передѣлкѣ ученія Христа въ грубое колдовство купанья, мазанія масломъ, тѣлодвиженій, заклинаній, проглатыванія кусочковъ“ и прочихъ „волхнованій“ („Отв. Свн.“)... Злобно онъ назвалъ „всѣ таинства низменнымъ, грубымъ колдовствомъ“. Исповѣдь призналъ „вреднымъ обманомъ, только поощряющимъ безнравственность“; въ елеосвященіи и миропомазаніи увидѣлъ „пріемы грубаго колдовства“, въ священствѣ—„явное приготовленіе къ обману“